KOLESZTERIN

2008. szeptember

A Káldor Miklós Kollégium lapja

GYÁSZ

ANNUS NÉNI

Nekrológ

ÉLMÉNY

TÖRÖKORSZÁGBAN

Beszámoló

LEVÉL

A LAKTANYÁBÓL

Lovas hallgató jelenti

MÁ' MEGINT ITT VAN A...

„Má' megint itt van a szerelem" – kezdődik a Bizottság együttes egyik szép szerelmes száma. DE! Most nem a szerelem (vagy nem csak az), hanem a szeptember van itt. Kezdődik az év!!!
Soha még ennyi újdonsággal nem kezdődött az év. Megújult a Donáti belső homlokzata. A Bakfark külső, összefirkált falait is újravakoltuk. A Felvinci hálóit kifestettük, és új asztalokkal, ülőgarnitúrákkal igyekeztük személyesebbé, kényelmesebbé tenni. Új ping-pong asztalok, kondigépek, futópadok szolgálják a fizikai állóképesség karbantartását. Vettünk 4 db. négyszemélyes túrakajakot is. Ez megújíthatja a közösségi programok lehetőségeit. Rengeteg „kütyüvel" gazdagodott a Káldor Média. Mindhárom épületünkben lecseréltük az ÖSSZES számítógépet, LCD monitoros, erős konfigurációkra. Nyáron voltunk Törökországban, és fantasztikus egy hetet töltöttünk Fűzfőn a sajókazai cigányokkal. A testület új tagjai lettek Pálinkás Melinda tanárnő és Fodor Tamás tanár úr.

Hát nagyjából így kezdődik a 2008/2009-es tanév.

S.J.

TARTALOM

Má' megint itt van a... 2

GYÁSZ 3
Annus néni.....3

HÍREK 4

ÉLMÉNY 5
Törökországban (Sz.V.) 5
Sajókazaiak Fűzfőn (Fülöp Z.) 8
Fűzfői napló (Rácz Éva) 12

INTERJÚ 13
Pálinkás Melindával..... 13
Fodor Tamással 15

AJÁNLÓ 17
Batman: A sötét lovag (Szabó M.)... 17

LEVÉL 19
Levél a laktanyából 1. (Lovas P.)... 19

DÓGOK 21
Olimpia (Szabó K.) 21

POÉN 24

ANNUS NÉNI

Idén nyáron is el kellett búcsúznunk egy régi kollégiumi legendától, minden koleszos Annus nénijétől. Minden régi diák előtt ott van még az arca, és fülében cseng a sokat ismételt mondat. „Nem fiam, ez ki van számolva.” 32 évig volt a kollégium konyhása, több generációnak osztotta ki a napszaknak megfelelő fogást.

Hazudnék, ha azt mondanám, hogy az épp bentlakók között osztatlan népszerűségnek örvendett, de abban biztos vagyok, hogy mindenki pozitívan emlékszik rá vissza, és hozzátartozott a „káldorélethez”. Azok az új diákok, akik már nem ismerhették, egy másik kollégium emlékét őrzik majd évtizedek múlva, mint akik az ő konyháján váltak felnőtté.

Idén nyáron is el kellett búcsúznunk egy régi kollégiumi legendától, minden koleszos Annus nénijétől.

A 2006-2007-es tanévben nyugdíjba ment, majdnem élete végéig dolgozott a konyhán. Egy riportot is szerettünk volna vele készíteni még tavasszal, de fájós lába miatt lemondta a találkozót. Mi még reménykedtünk abban, hogy talán majd ősszel megpróbálunk sort keríteni erre a riportra. Az ősz itt van már a nyakunkon, de a riport nem készült el. De talán ha becsukjátok a szemetek, halljátok odafentről a mennyország tányérjainak vad zaját.

F. Z.

SIKERES KÁLDOROSOK

Felsőfokon folytatják tanulmányaikat: Markóth Franci a Táncművészeti Egyetemen, Lovas Peti a Nemzetbiztonsági Egyetemen, Patkós Péter az ELTE informatika szakán. Ugyanitt a kis Böndi és a Kállai Béla. És több éves elszánt küzdelem után bejutott az orvosi egyetemre Kozmin is!! Példát adva róla, hogy nem szabad feladni.
Xu Xin: Corvinus Egyetem, Herke Zsuzsanna: szegedi JATE BTK, Károlyi Lívia: ELTE BTK, Turánszky Alexandra: ELTE PPK.
Gelencsér Ági a Megasztárban szerepelt eredményesen.

JÉGPÁLYA

Budapesten elsőként kinyitott a Budai Jégpálya. A koleszosok időpontjai, amikor ingyen korizhatnak: hétfő 15-16; szerda 19-20; csütörtök 15-16. Vagyis a tavalyi koradélutáni időpontok mellett idén szerdánként este is lehet menni a jégre.

ÁTIGAZOLÁS

A Káldor Média csapatához igazolt Szabó Máté, a IV. Filmszemle első helyezettje. A tehetséges fiatalember az Iparművészeti Egyetem animációs szakán folytatott tanulmányai mellett erősíti a Káldor Média csapatát.

SZAKÁCS

Döbörhegyi tanár úr a közelmúltban sikeres szakács szakmunkásvizsgát tett. Gyakorlati vizsgáján Újházy tyúkhúslevest, és almás pitét kellett készítenie. A pitét kicsit elrontotta, de így is sikeresen abszolválta a vizsgát.

TÖRÖKORSZÁGBAN

Az idei nyár sem telt külföldi út nélkül. Ezúttal Törökországban szereztek tapasztalatokat a Káldorosok.

Augusztusban 10 napot töltöttünk Nigde városában. Isztanbulig repültünk, majd onnan még rengeteget buszoztunk. A legszebb pillanat az volt, amikor átléptünk a Boszporuszon Ázsiába.

Rajtunk kívül voltak katalánok, lettek, olaszok, románok meg persze a törökök. Egy-két kivétellel mindenki beszélt angolul,

Nagyon vigyáztak ránk, csak rendőri kísérettel sétálhattunk a városban, nehogy elraboljanak.

így könnyen megértettük egymást. Vendéglátóink nagyon kedvesek voltak, és mindig törekedtek arra, hogy kívánságainkat teljesítsék. Sok-sok török ételt kóstolhattunk, nagyon fűszeresen főznek, általában csípősek az ételeik. Török pizzát, kebabot, sós joghurtot is ettünk.

Minden napra rengeteg programot szerveztek nekünk. Az első nap hotelben szálltunk meg, aztán meg a hegyek között egy ifjúsági szállóban laktunk. Sokat buszoztunk, mikor a központba mentünk, de ezek az órák sem teltek unalmasan.

Nagyon vigyáztak ránk, csak rendőri kísérettel sétálhattunk a városban, nehogy elraboljanak. Megnéztünk egy török piacot is, ahol számunkra ismeret-

Azt mondták, itt szokás alkudni, bár mi ezt nem tudtuk kipróbálni, hiszen a számokat még nem tanultuk meg tökéletesen.

len gyümölcsök is voltak. Azt mondták, itt szokás alkudni, bár mi ezt nem tudtuk kipróbálni, hiszen a számokat még nem tanultuk meg tökéletesen.

Rengeteg játékban vettünk részt, amelyeken sokat nevettünk. A csereprogram végére lett egy kedvenc száma a csapatnak, ami egy török dal volt. Esténként általában táncoltunk, jó hangulat volt. Napközben is volt alkalom mulatni a Nigde-i vár teraszán. Olyan jól szórakoztunk, hogy idegenek is beálltak közénk táncolni.

A magyar bemutatkozó est remekül sikerült, ketten beöltöztek palotás ruhába, néptáncot meg Rúzsa Magdit mutattunk nekik kivetítőn. Egy kis kóstolót is vittünk nekik a mi ízeinkből.

A magyar bemutatkozó est remekül sikerült, ketten beöltöztek palotás ruhába, néptáncot meg Rúzsa Magdit mutattunk nekik kivetítőn.

Ajándékunknak (Káldoros sapka) nagyon örült a török szervező, sőt még interjút is abban adott. Egyébként szerepeltünk a tv-ben és a helyi újságokban is. Ez a város először szervezett ugyanis ilyen projektet. A címe Love in Cultures volt, ami könnyű témának bizonyult, tetszett a diákoknak.

Egy nap elmentünk Kapadokiába, ahol vulkanikus képződmények tornyosultak. Csodálatos látványt nyújtottak a magasból nézve. Ilyen gyönyörű tájat még sehol

sem láttam. Sziklakápolnákban is jártunk ezek között. Nemcsak régen, de némelyik ilyen képződményben még ma is élnek. Feldobta a hangulatot ezen a napon a hír, hogy vízilabdásaink aranyérmet nyertek Pekingben.

Hazafelé volt néhány óránk Isztanbulban, amit lehetett, belesűrítettünk a programba. Több mecsetben is jártunk, illetve láttuk a Hagia

Olyan volt, mintha meseországban jártunk volna, gyönyörű virágzó fák között.

Sophia Múzeumot is. Mindezek gyönyörű látványt nyújtottak. Olyan volt, mintha meseországban jártunk volna, gyönyörű virágzó fák között. Ahogy sétálgattunk Isztanbul utcáin, sorra megszólítottak bennünket az éttermek alkalmazottai, magyarul is tudtak pár szót. Egyszer azt is kitalálták, hogy magyarok vagyunk, pedig meg sem szólaltunk. A híres bazárban is voltunk, ahol kísérőink nélkül eltévedtünk volna.

Feldobta a hangulatot ezen a napon a hír, hogy vízilabdásaink aranyérmet nyertek Pekingben.

Remekül éreztük magunkat a bő hét alatt, barátságokat kötöttünk, megismertük más országok néhány szokását, örök élmény marad. Várjuk a jövő évet!

Sz. V.

SAJÓKAZAIAK FŰZFŐN

A Balaton és a gyereknevelés

Ha valaki azt hiszi, hogy megáll a kollégiumi élet nyáron, az téved. Június 30-án indultunk a megújult Balatonfűzfői nyaralóba. Új kültéri ping-pong asztal, trambulin, biciklik, 4 kenu. Ezek az idei évi újítások fűzfői nyomai.

De kivételesen nem azért mentünk elsősorban, hogy jól érezzük magunkat. Az elsődleges cél az volt, hogy a 6 Sajókazán megismert 7-12 éves cigánygyerek jól érezze magát.

Anyuci, Apuci, két gyerek, 2/3 autó, 1 szoba.

Az ötlet az volt, hogy 3 családot alakítunk: Anyuci, Apuci, két gyerek, 2/3 autó, 1 szoba. Ebből logikusan az következik, hogy 6 kollégista arra az egy hétre amit ott töltünk, felcsap anyukának és apukának. Merész vállalkozás ez., Lovas Peti, Balog Kinga, Szandi és Kálmánka alkotott egy családot, Patás, Kovács Móni, Lívi és Marika egy másikat, a harmadikat Gelencsér Ági, Klaudia, Barbi, és jómagam alkottuk. Persze a családok sem maradtak segítség nélkül, váltásban érkeztek a

kollégiumi tanárok, majdnem mindannyian megfordultak nálunk az egy hét alatt. Igazgató úr 1 nap kivételével végig jelen volt.

A Naske-Leslie páros is segítségünkre volt amellett, hogy ők az események rögzítése miatt voltak jelen. Persze a sajókazai különítmény is 2 tanárral és egy idősebb diákkal érkezett, Évivel, aki nélkül sokkal nehezebb dolgunk lett volna. Féltem a kirándulástól, féltem attól, hogy vajon milyen apa leszek. Ez lehet, hogy viccesnek tűnik, és mondhatjátok, hogy ez nem igazi apaság. A varázsszó a felelősség.

Féltem a kirándulástól, féltem attól, hogy vajon milyen apa leszek.

Bízhatnak az emberre értéktárgyakat, pénzt, családi ereklyéket, de egyik sem jár olyan felelősséggel, mint egy gyerek. Nekem egyből kettő jutott. Persze nem egyedül nekem, de ez a lényegen nem változtat, két gyerek felelőssége nyomja majd a vállamat.

Nem is a testi épségükért aggódtam, talán az a legkönnyebb a feladatok között. A lelkükért aggódtam. Ezek a gyerekek soha nem hagyták ott a szüleiket még egy napra sem. Soha nem teremtettek új kapcsolatokat a „telepen” kívül. Biztos vol-

tam benne, hogy honvágyuk lesz. Képes leszek kezelni egy ilyen problémát? A bizalmukba férkőzhetek-e annyira, hogy a családmodell működjön? A kételyeimet elhessegettem, és átadtam magam a feladatnak.

Megállás nélkül játszottak és ugráltak a vízben, és az energiájuk kimeríthetetlen volt.

Érkezésünk után úgy tűnt, könnyebb lesz majd a dolgom mint hittem. A gyerekek önfeledten játszottak a trambulinon, nyitottak voltak minden új dologra. Ebből elég sok jutott nekik. A számunkra közismert ételek nagy része számukra ismeretlen volt. De sajnos az evés előtti kézmosás is új volt, mint ahogy az is hogy fürdés után már nem csinálunk olyasmit, amitől újra leizzadunk és mocskosak leszünk. Ping-pongozni és biciklizni tanítottuk őket, utóbbi fizikailag elég megterhelő volt, de kárpótolt minket az örömük. A delegációból Kálmánka már tudott biciklizni, hajmeresztő volt, ahogy az apró gyerek a felnőtteknek készült mountain bike-kal száguldott föl és alá. A Balaton látványa elvarázsolta a gyerekeket. Ledöbbentek a tó méretén és szépségén. Megállás nélkül játszottak és ugráltak a vízben, és az energiájuk kimeríthetetlen volt. Az egész napot végigjátszották, a strandon ugráltak, csúszdáztak, minket hajkurásztak a vízben, aludni viszont még tizenegy körül se akartak.

A számunkra közismert ételek nagy része számukra ismeretlen volt.

Ahogy azonban teltek a napok, kezdtek megcáfolódni azok az érzéseim, hogy a feladat könnyű. Elfogyott a türelmem. Nem tudtam tovább önzetlenül a gyerekek érdekeit szem előtt tartani. Ez azt eredményezte, hogy elhanyagoltam őket, és inkább saját magammal foglalkoztam. Az idő telt; én jól éreztem magam hisz

azzal voltam elfoglalva, hogy ez így legyen. A gyerekeket nem érdekelte, hogy nem foglalkozom velük, jól érezték magukat, mert a „balatoni nejem”, Ági az igazi szülőket megszégyenítő odaadásával tett róla.

A gyerekekkel kelt és feküdt, napközben pedig egy percre sem hagyta ott őket, nem csak a mi gyerekeinket pesztrálta, hanem mindegyiket. Anyunak hívták őt, és tényleg olyan is volt mintha az anyjuk lenne. Hasonló teljesítményre csak Peti volt képes, Kálmánkához sikerült közel férkőznie. Ők is amolyan apa-fia kapcsolatot tudtak teremteni.

A gyerekeket nem érdekelte, hogy nem foglalkozom velük, jól érezték magukat, mert a „balatoni nejem”, Ági az igazi szülőket megszégyenítő odaadásával tett róla.

A többieknek szerintem olyan problémáik lehettek, mint nekem. Rosszul éreztem magam, lelkiismeret furdalásom volt, hogy mindent Ági nyakába varrok. Megpróbáltam újra bekapcsolódni a munkába. De azért, mert az addigi helyzet ciki volt. Mondanom sem kell, a segítség jól jött, de nem volt az igazi. Inkább házimunkákat végeztem. Egy alkalommal nem akart nyugovóra térni a társaság, és megpróbáltam rendre utasítani őket. Nem sikerült, mert nem hallgattak rám. Nem jelentettem nekik semmit, ezért nem tudtam hatással lenni rájuk. Én se hallgatnék egy majdnem idegenre, akinek nincs semmi köze hozzám. Elrontottam…

A kirándulás során kiderült, hogy alkalmatlan voltam a feladatra, annak ellenére, hogy segíteni akartam. Talán a személyiségem miatt nem ment, talán csak nem nőttem fel egy ilyen feladathoz. Mindenesetre minden fiatalt figyelmeztetnék, hagy a gyerekvállalás előtt győződjön meg arról, hogy alkalmas lenne a feladatra vagy sem. Tegye fel a kérdést, vajon előrébb tudom helyezni a gyerekem érdekét, mint a sajátomat.

Zolika

Miklós oda értünk nagyon nép és nyugodt szép helyen van és minden volt ott a gyerekeknek nagyon tetszett a tanulmányon szerettek volta úszni legjobban Dallason szerettek úszni volt ott biciklis amiket nem szabad tudok mini de megismertem a Bicikliszerzés, szerzésre, pingpongozni nem hozzá nem unatkoztak. Játék és a finom étel után pedig kirándultunk és megismerkedtünk az ott lévő tájszámtalan volt amit szoszor. Ilyenkor elszántottuk tájszámtalan volt amit szerettem mind a sok nagyon finom volt de a gyerekek nem volnak sokat ettek kelőle mert valogatott és szegény fél napenba. Szerettem után vége finomat játszottak pedig szépnyelvtek volt más a más, mint más pedig alszik volt mind elosztva a nadrágba, hogy volt anya, apa két ágyat és nagy ahonlak perzse bálon ágyon. Miklós elhúzodtak a ágyenkén aztán mi a felnőtt kislányok

Részlet
a sajókazai
Rácz Éva
naplójából

PÁLINKÁS MELINDA

Beszélgetés Pálinkás Melindával, a kollégium egyik új tanárával

M.H.: Itt ülünk a tanáriban, Mármarosi Henrik vagyok.
P. M.: Pálinkás Melinda.
M.H.: Honnan érkezett ide hozzánk?
P.M.: Drégelypalánkról jöttem, eddig ott éltem és ott tanítottam. Hét éven át egy általános iskolában, egytől nyolcadik osztályig.
M.H.: Igen, és milyen szakon van itt most nálunk, mit fog itt tanítani?
P.M.: Milyen szakon vagyok itt?
M.H.: Aha.
P.M.: Igazából a fiú csapatnak vagyok a nevelőtanára, a kis focistáknak. Tamással együtt. És az, hogy mi lesz a feladatunk, az még elég homályos…
M.H.: Akkor ez egy kihívás lesz!

„Az első nagy találkozásunk a balatonfűzfői három napos maratoni értekezlet volt… és tök jó! Szerintem nagyon jó itt a gárda.”

P.M.: Igen, ez a csapat egy kihívás lesz. Reméljük, hogy az első hét után már…
M.H.: És hogy érkezett ide a kollégiumba? Mi volt ennek a menete?
P.M.: A fiú kollégium igazgatóhelyettese, Márti néni csoporttársam volt az ELTE-n, és barátnőm azóta is, és ő jelezte, hogy a lánykollégiumban üresedés van, és kérdezte nem lenne-e kedvem idejönni dolgozni, mesélt nekem a kollégium elveiről, és nekem tetszettek ezek a dolgok, azok, amik a házirendben le vannak fektetve, aztán úgy gondoltam… meglépem.
M.H.: Itt lakik fönt Budapesten ezek szerint?
P.M.: Igen, most költöztem föl. Munkahelyváltás és életmódváltás egyben.
M.H.: Mikor látta először a kollégiumot? Gondolom volt már fönt a fiúknál is? Mikor volt az első pillanat
P.M.: A fiúknál még nem jártam. A lányoknál akkor, amikor Gizi nénihez jöttem elbeszélgetésre, ez nyár közepén volt valamikor.

M.H.: Hogy sikerült beilleszkedni ide a tanárok közé?
P.M.: Szerintem az első pillanatban nagyon jól sikerült. Az első nagy találkozásunk a balatonfűzfői három napos maratoni értekezlet volt… és tök jó! Szerintem nagyon jó itt a gárda.
M.H.: Akkor végülis könnyen ment a beilleszkedés?
P.M.: Abszolút.
M.H. És a kissrácokkal? Tervek vannak esetleg? Lehet már tudni, hogy hogy lesz? Hogy lesz velük foglalkozva?
P.M.: Feltételezések vannak. Szerintem az első hétnek a menetrendje fogja megadni pontosan, hogyan…

„A fiú kollégium igazgatóhelyettese, Márti néni csoporttársam volt az ELTE-n, és barátnőm azóta is, és ő jelezte, hogy a lánykollégiumban üresedés van.”

M.H.: Ők edzésre járnak. Mikor, öt hat fele érkeznek vissza a kollégiumba?
P.M.: Van, aki öt-hat felé, és van aki később. Igazából a vasasnak az órarendjétől függ, hogy ők mikor érnek vissza, ez egyelőre még számunkra is talány.
M.H.: A vasastól van valami követelmény, hogy hogy kezeljék a gyerekeket, vagy pedig ez magukra rá van bízva?
P.M.: Szerintem a vasasnak egy külön felépített rendszere van erre, és nem hiszem, hogy nekik felénk külön elvárásuk lenne, igazából pont azt érzem, hogy ők lesznek azok a fiúk, akikre ezek a házszabályok kicsit korlátozottabban vonatkoznak, mint a lányokra, mert elég kevés időt töltenek bent.
M.H.: Hogy tetszik itt a kollégium?
P.M.: Jó.
M.H.: Már körbejárt minden ziget-zugot?
P.M.: Igen.
M.H.: És tetszik?
P.M.: Igen tetszik. Szerintem jó hely.
M.H.: Akkor sok sikert kívánok a tanár úrral együtt, hogy jól sikerüljön ez az év, és hát találkozunk még szerintem, és akkor megkérdezem majd még egyszer, hogy van, hogy sikerült végül is az addigi munka. Köszönjük szépen
P.M.: Én is nagyon köszönöm.

FODOR TAMÁS

Beszélgetés Fodor Tamással, a kollégium másik új tanárával

Mármarosi Henrik: A tanár urat most elkapjuk, ha most rá ér. Hallottam, hogy most került ide hozzánk, ez lesz az első éve, illetve, hogy fent volt koleszos.
Fodor Tamás: Igen. Mi a kérdés?
M.H.: Hát hogy, hogy jött az, hogy most egyből nevelőtanár lett ?
F.T.: Az az igazság, hogy szegedi vagyok. Szegeden végeztem az egyetemet, és nagyon szép emlékeim voltak nekem erről a koleszról, mert Pesten jártam középiskolába és két évet a Káldorban laktam. És Szigetszentmiklóson dolgoztam másfél évig egy gimnáziumban, ott tanítottam törit. Nagyon-nagyon sokat kellett utazni hévvel, villamossal, és ilyenek. És nagyon vágytam arra, hogy egy picit beljebb tudjak dolgozni. És egyszer fölvittem a Káldor koliba az önéletrajzomat, és hál' Istennek értesítettek, hogy van lehetőség.

„Nagyon szép emlékeim voltak erről a koleszról, két évet a Káldorban laktam, a 95-96, illetve a 96-97-es tanévben."

M.H.: Jó ez. És mikor volt itt koleszos nálunk?
F.T.: 97-ben érettségiztem. 95-96, illetve 96-97-es tanévben.
M.H.: És ez a köztes idő tanulással ment el gondolom.
F.T.: Először lementem Szegedre, dolgoztam az egyetem előtt, és az egyetemet elvégeztem, utána fel is költöztem Pestre.
M.H.: Milyen szakon végzett?
F.T.: Töri szakon.
M.H.: Történelem?
F.T.: Igen, igen, igen.

M.H.: Azt hittem töri testnevelésen.
F.T.: Nem, nem, nem. Én egy átkozott bölcsész vagyok.
M.H.: Itt van a lányoknál ugye? Milyen az első nap?
F.T.: Nagyon szimpatikus minden, úgyhogy reméljük a legjobbakat.
M.H.: Hát reméljük. Egy kicsit felpörgeti látom itt ….
F.T.: Abszolút! Mert szervezni kell, gyerekek, ebéd, szoba, beiratkozásnál ez így normális. Meg hát nyilván nekem is meg kell tanulnom az egész rendszert még.
M.H.: Melyik csoportot kapta?
F.T.: A legkisebbeket ugye, a fiúkat, mert van egy szerződés a ….
M.H.: …Vasas focistákkal.
F.T.: Így van, így van. És ővelük leszünk tulajdonképpen a Melindával közösen.

„Hat órától tíz óráig vagyok itt. Amikor bejönnek a koleszba, Melindával közösen fogjuk felügyelni a tanulásukat, és az összes többi életszférájukat, amiben segíteni kell majd őket.”

M.H.: Ez hány diákot jelent?
F.T.: Tizenketten vannak.
M.H.: Egy csapat végül is.
F.T.: Így van. Két háló.
M.H.: El is kíséri őket edzésre, vagy meccsre?
F.T.: Ha jól tudom, a Vasas intézi ezt a részét. Én hat órától tíz óráig vagyok itt. Amikor bejönnek a koleszba, akkor a Melindával közösen fogjuk felügyelni a tanulásukat, és hát az összes többi életszférájukat, amiben segíteni kell majd őket.
M.H.: Hát jó. Köszönjük szépen és sok sikert kívánunk ehhez az évhez!
F.T.: Köszönöm szépen.

Henrik

SZABÓ MÁTÉ ÁLLANDÓ ROVATA

BATMAN: A SÖTÉT LOVAG

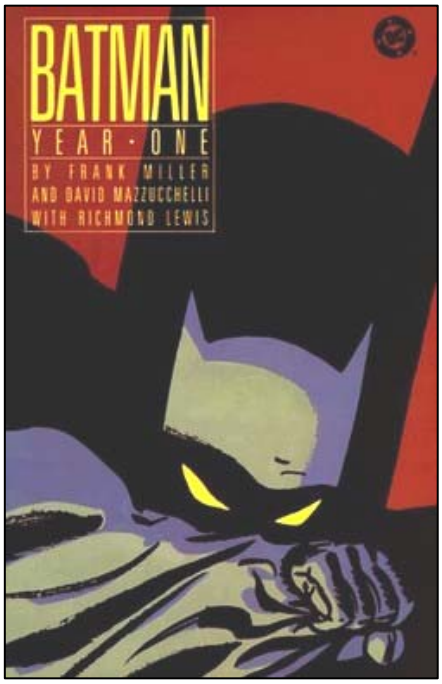

A szeptemberi ajánló rovat keretében, lévén hogy filmes körökben vagyok leginkább jártas, szeretnék a most mozikban futó Batman: A sötét lovag című filmhez egy kis ízelítőt írni.

Választásom azért is esett erre az alkotásra, mert igen nagy hatással volt rám, és eléggé átformálta erről a témáról alkotott nézeteimet.

Az egész ott kezdődött, hogy én nem igazán csíptem eddig Batmant figuraként, képregényhősként és akcióhősként. Elég nevetségesnek találtam, hogy egy ember denevérnek öltözve próbálja elkapni a rosszfiúkat. Persze, kisgyerekként nekem is volt Batmanes képregényem (sajnos csak 1 példány), a rajzfilm változatát is nagyra értékeltem, de nem hittem abban, hogy egy ilyen képregény-figurából maradandó alkotásnak számító filmet is lehetne csinálni. Ennek ellenére már a ’60-as ’70-es években is készült belőle sorozat, de valami irtó nevetségesre sikeredett.

Az első Batman-film természetesen ütött 1989-ben, *Tim Burton* rendező keze alatt, ami nem csoda, főleg hogy Jack Nicholson (Joker) és Michael Keaton (Bruce Wayne/Batman) brillírozott a főbb szerepekben. Számomra ez viszont még nem jelentett igazi áttörést. Az első film sikerén felbuzdulva a ’90-es években további 3 film készült, amiknek csak a címüket sorolnám fel (*Batman visszatér, Mindörökké Batman, Batman és Robin)*, mellesleg ezek a folytatások gagyira sikeredtek szerintem, bár nem láttam a filmeket, már a plakátok és a trailerek is visszataszítóak voltak…

2005-ben került mozikba az új Batman-film, a *Batman: Kezdődik!* (Batman Begins). A filmet *Christopher Nolan* rendezte, Batmant pedig *Christian Bale* alakítja. A Batman Begins történetvezetése, karakterizációja, legendaértelmezése igencsak eltér a Burton-féle Batman-felfogástól, a sztori nem kapcsolható az első négy modern Batman-filmhez sem.

És itt jön a személyes élményem a most mozikban futó filmmel kapcsolatban.

A legújabb filmről mindössze annyit tudtam, hogy Jokert ebben a filmben a nemrég elhunyt ***Heath Ledger*** alakítja. Korábbi filmjei közül említeném a *Lovagregény*-t, (én ezelőtt csak ebben láttam szerepelni) és a *Túl a Barátságon*-t, amiért Oscar-jelölést is kapott. Halálának oka feltehetően drogtúladagolás volt, bár a körülmények tisztázatlanok. Sajnos az ifjú színész már nem érhette meg a premiert. Állítólag Joker szerepének megformálása is közrejátszott abban, hogy szerekhez nyúlt. A figura minden sajátosságát, minden egyes apró tulajdonságát és őrült jellemzőjét átéléssel szerette volna eljátszani, hogy hatással legyen a közönségre. Nos, ez sikerült neki. Első ízben egy az internetről letöltött, gyenge minőségű moziból felvett kamerás verzióban csodálhattam meg zseniális színészi játékát… a film minősége ebben az esetben igen gyatra volt, szinte élvezhetetlen. És ez most tényleg nem a prédikáció helye, de rá kellett döbbennem arra, hogy mennyire nem éri meg az ilyen fenomenális filmeket netről letölteni. Ismétlem, nem éri meg. Amit azon a szégyentelen kvalitású videón csak épphogy körvonalaiban ki tudtam venni, akkora hatással volt rám, hogy eldöntöttem, ezt egyszerűen látnom kell a moziban. Be kell vallanom, hogy még egy film sem volt rám ilyen hatással. Moziban minden másodszorra pergett le a szemem előtt, de még így is felemelő érzés volt látni Ledger földöntúli alakítását. Az egészben van valami transzcendens, valami misztikus.

Mintha egy középkori misztériumjátékon vennénk részt, ahol a középpontban Gotham város lakóinak lelke áll, és különböző megszemélyesített nézetek, elvek harcolnának érte. A döntés természetesen a néző kezében van. A karakterek összetettek. A fehér lovag könnyen a sors, az esély, a szerencse rabjává válik, és Batman sem kíméli saját magát, nincsenek korlátai. Joker sem egyszerűen gonosz… ő a káoszban hisz, mert a káosz igazságos, nincsenek tervei, csak vigyorogva végignézi, ahogy a világ porig ég. És ha ő nem lenne, akkor Batman létének sem lenne értelme. Ezért ez a film nem elsősorban Batmanről szól. Dióhéjban ennyi, szóval mindenkinek, még annak is, aki utálja Batmant (mondom, régebben én sem csíptem), szívből ajánlom, mert erre a filmre érdemes beülni. Fantasztikus a sztori dramaturgiája, akciódúsak a jelenetek, a filmben van dögivel digitális és valódi effekt… és lehet, hogy már írtam, de ez a film tényleg több egy szimpla Batman-mozinál.

Szabó Máté

LOVAS PETI ÁLLANDÓ ROVATA

LEVÉL A LAKTANYÁBÓL 1.

Lovas Petit felvették a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemre. Mostantól hónapról hónapra levélben számol be az ottani eseményekről.

Lovas hallgató, a tiszti hallgatói század 2. szakasz, 3. raj, 5. körletéből jelentem:

*2008. 09. 01-én megtörtént a beiratkozás a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemre. A Hungária krt-i kampuszon, miután ott megkaptuk a szerelésünket, közölték, hogy ajánlott a szerelés kb. felét megvásárolni. Pl. a Magyar Honvédségi málhazsák helyett német vagy osztrák típusú málhazsákot, horvát málha mellényt bla, bla, bla…, merthogy a magyar sz**, és meg****k vele.*

*Este megérkeztünk Szentendrére, a központi kiképző bázisra, ahol december 5-ig az alapkiképzésünket töltjük. Egyből sokkot kaptunk Szita Főtörzsőrmester Úr láttán, hát még amikor a száját is kinyitotta… Kedvenc, mindennel kapcsolatban használt alapkifejezése a „f******at" hangulatfestő szó, persze üvöltve.*

Egy-két alapfogalom a körletből:

BEJGLI: pokrócba becsavart paplan, szabályosan, ránc nélkül;

MÚZEUM SZEKRÉNY: A nem használt ruhák „bestokizott" változata;
STOKI: vagy 2,5 x 25 cm, vagy 5 x 25 cm nagyságú karton, fém, vagy fa téglalap, aminek a segítségével ruháinkat egy méretre hajtogatjuk. Értelme nincs, csupán hogy a múzeum szekrény jól mutasson.

GÓLYA: Egy speciális állat, amely elvileg nyitott ablakon közlekedik, mégis egyes fajtái a zárt ablakon is megoldják a bejutást, és óriási szárnycsapásaikkal, és izmos csőreikkel egy egész körletet szétbombáznak. Tehát ágyak felborítva, székek, asztalok szintén felborítva. Indok a gólya látogatására: nem volt rend a körletben kétszeri felsöprés és felmosás után, és 1 db. zsebkendő volt a szemetesben.

Végül levelem zárom egy-két, hétvégi eltávozóknak illetve benttartozkodóknak szóló paranccsal, Füstös (alias Füsti) főtörzsőrmester úrtól:

- *Ne verekedjenek! Ha mégis, akkor legalább nyerjenek!*
- *Ne rúgjanak be, és ne hányjanak a körletben! Ha mégis, akkor legalább takarítsák fel!*
- *Továbbá kurvát a körletbe ne hozzanak fel! (Senki nem teheti be a lábát a laktanyába engedély nélkül, tehát kurva egyébként is kizárva.)*

Végül pedig az OSZOLJ! parancs elhangzása után egy-két bátor hallgató, miután jó hétvégét kívánt, a következő választ kapta:

- *Majd én eldöntöm milyen hétvégém lesz b*****tok meg!*

Lovas hallgató

8 DOLOG, AMIT SOSE TUDNÁL FILMEK NÉLKÜL

1. Egy nyomozás során feltétlenül szükséges legalább egyszer ellátogatni egy sztriptízbárba.
2. Amerikában minden telefonszám 555-tel kezdődik.
3. A legtöbb kutya halhatatlan.
4. Ha üldöznek egy városban, bármikor találhatsz egy utcai felvonulást, amiben elvegyülhetsz.
5. Vannak különleges L-alakú takarók, amelyek az ágyon fekvő nőnek a hónaljvonaláig érnek, viszont a mellette fekvő férfinak csak a derekáig.
6. Minden bolti papírszatyor tartalmaz legalább egy francia kenyeret.
7. Bárki könnyedén le tud szállni egy repülőgéppel, feltéve, hogy az irányítótoronyból valaki szóbeli utasításokkal látja el.
8. A rúzs sosem kopik le, még búvárkodás közben sem.

SZABÓ KRISTÓF ÁLLANDÓ ROVATA

OLIMPIA

Néztem az olimpiát, és azon gondolkoztam el: mitől függ az, hogy valamelyik ország jó-e egy adott sportágban, vagy nem. Mert azt értem, hogy a kenyaiak gyorsan futnak: nekik a gepárd a természetes ellenségük, nekünk meg a négyes-hatos. És mi a négyes-hatos *után* futunk, ők meg a gepárd *elől*. És ha mi lekéssük, jön a következő, nekik nem. Szóval más a motiváció.

De. Itt voltak a kínaiak. Itt voltak a kínaiak, akik lényegében mindent megnyertek. (Ez nyilván úgy volt, hogy gondolták, megvesznek néhány bírót, de a bírók árfolyama kínai volt: egy bíró ezer, sok hatszáz, így aztán inkább megvették az összeset.) Szóval minden sportágban nyertek, nyertek toronyugrásban (amiben én felmászni se mernék a toronyba, nemhogy aztán onnan leugrani), birkózásban - de vagy az összes súlycsoportban (képzeljünk el egy birkózó kínait), súlyemelésben - de vagy az összes súlycsoportban (képzeljünk el egy súlyemelő kínait, jó, nem kell túl magasra emelnie a súlyt, de hát azért mégis), satöbbi. Viszont volt egy sport-

Azt értem, hogy a kenyaiak gyorsan futnak: nekik a gepárd a természetes ellenségük, nekünk a négyes-hatos.

ág, amiben még érmet sem szereztek: a kerékpározás. Hát ez hogy van? Van egymilliárd kínai, abból biciklizik egymilliárd, és nincs köztük egy Li, aki gyorsan biciklizne?! Arra vártam, amikor ment az országúti kerékpárverseny, mikor előz már ki balról egy helybeli, gyerekkel a csomagtartón, és hagyja ott a mezőnyt mosolyogva. De nem.

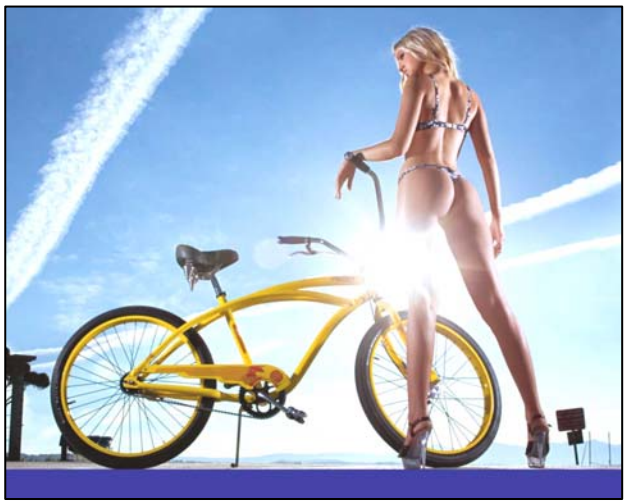

Voltak viszont oda nem illő biciklisták a kajak-kenu versenyeken. Mentek a versenyzők Sunyiban, az evezőpályán, és a pálya túloldalán, a parton ott bicikliztek valakik - sunyiban. Azok kik a túró voltak?! Nézők? Volt állójegy, ülőjegy meg tekerőjegy? Vagy az maga volt a kerékpárverseny? Gondolták, megoldják egy kamerával a két számot? Aztán megtaláltam a megoldást: nyilván doppingellenőrök voltak: "Figyellek, köcsög, figyellek!"

Merthogy voltak doppingesetek - igaz, nem olyan sok, mint Athénban. Pozitív lett például a doppingtesztje férfi díjugratásban a brazil Chupa Chupnak. Ő volt a ló. Arról nem érkezett hír, hogy ténylegesen doppingot találtak-e a szervezetében, vagy csak megtagadta a vizeletadást. Mondták neki: pisilj, Chupa Chup, mire ő rázta a fejét, és nyerített. Persze embereket is értek doppingvétségen: nem megengedett szert találtak például egy vietnami tornásznő, Thi Ngan Thuong Do szervezetében, és az ellenőrök úgy ítélték meg, hogy a doppingnak nagy szerepe volt abban, hogy a sportoló nyolcvankettedik lett - a nyolcvankét fős mezőnyben, úgyhogy eredményét törölték.

Ma már minden hihetetlenül modern meg technicizált a sportban, egy dolgot kivéve: váltófutásnál még mindig azt a szerencsétlen stafétabotot hurcolják közbe. El is ejtették az amerikaiak - a nők is meg a férfiak is, már az előfutamokban. A hibázó reakciója kicsit más volt a férfiaknál és a nőknél. A férfi első gesztusa az volt, hogy elkeseredetten nézett a levegőbe, a második, hogy bosszúsan a levegőbe csapott. A nőnél ugyanez: kezeibe temette az arcát, majd megigazította a dresszét. Rögtön a második pillanatban győzött a nő az atléta felett: "Úr isten, eldobtam a váltóbotot, még döntőbe se jutunk, ezért dolgoztunk négy évig, most mi lesz - jól nézek ki?"

Volt női foci is. Hát... Én nem tudok focizni, ebből azt a következtetést vontam le, hogy nem focizok. Ők mást.

Ha már a nőknél tartunk, volt női foci is. Hát... Én nem tudok focizni, ebből azt a következtetést vontam le, hogy nem focizok. Ők mást. A brazilok, ahogy a férfiak, keresztnéven játszottak, csak itt nem Roberto Carlos volt, meg Ronaldinho, hanem Renata meg Marta. Renata szökteti Martát... Kicsit furcsa volt hallani. Barbara véd. Mert a kapus Barbara volt (ismétlésnél rebarbara).

De ők legalább nyertek érmet, mi nem túl sokat. És amikor mondjuk épp harmincnyolcadikok lettünk kisöbű puskában, jött Kokó: "Fussatok, lőjjetek, ússzatok, dobjatok, és nyerjetek sok-sok csillogó aranyérmet, nekünk!" Ami finoman szólva sem illett a szituációhoz, de nem is volt túlságosan logikus a sportolókat megszólítani: nem valószínű, hogy verseny közben épp az m1-et nézték. Nem kellett sok eredményhirdetést végignéznünk - hál' istennek, mert mindegyik fél óráig tartott. Mindent elmondtak három nyelven. *Levez-vous s'il vous plait a l'hymne national de la Hongrie. Please stand for the national anthem of Hungary. Csincsivin csincsivin csisinvin.* A kínai nyelv szépsége abban rejlik, hogy ha az ember nem beszél angolul, ha elhangzik egy angol mondat, akkor a hanglejtésből azt azért el tudja dönteni, hogy most elmeséltek neki valamit,

megkérdezték valamiről a véleményét, vagy elküldték az anyjába. A kínainál nem. Elhangzik egy kínai mondat, és az ugyanúgy jelentheti azt, hogy kizártuk a négyes számú versenyzőt a versenyből, mint azt, hogy nem látta valaki a szemüvegemet, vagy azt, hogy három perc múlva földrengés, mindenki meg fog halni.

És nem csak hogy mindent elmondtak három nyelven, de el is rontották a dolgot. A győztes bemutatását (aranyérmes, és ezzel olimpiai bajnok) ugyanis mindenhol el szokták mondani több nyelven, a győztes nevét viszont csak egyszer, a végén. Hát itt minden nyelven elmonták. Szegény sportoló nem tudta, mikor örüljön. *Médaille d'or et champion olympique: Attila Vajda*. Nagy öröm. *Gold medalist and olympic champion: Attila Vajda*. Kis öröm. *Sincsiri sincsiri aj vaj*. Tessék? Ja, éljen!

Van Jäger-szaltó, ez nekem is megy: hat Jäger után pofára esek.

A kommentátorokat szokás szidni, szerintem jók voltak. Egyetlen eset volt, amikor a szpíker nem volt a helyzet magaslatán, az meg inkább vicces volt, mint dühítő. Én életemben három műugróversenyt láttam - Mezei Dániel egyet sem. Ami nem lett volna baj, ha nem neki kellett volna közvetítenie az egyik döntőt, gondolom Zelinka Ildikó épp lottót sorsolt valahol. Egy műugróversenyt nem túl bonyolult közvetíteni. Először megjelenik az aktuális ugró, neki fel kell olvasni a nevét - ez már nem mindig ment baki nélkül. Aztán, amíg felkészül, fel lehet olvasni a megadott sajtóanyagból, hogy mit fog ugrani. Hát Mezei Dánielnek sikerült úgy elmondania, hogy két és fél Auerbach-szaltó csukamozdulattal, hogy egészen világos volt: nemhogy az Auerbach-szaltóról nincs fogalma se, de a csukamozdulatról se. Nade csak ezután jött az igazi baj: a sportoló ugyanis ezután megcsinálta az ugrást. És hát ilyenkor kellett volna valami értékelésfélét mondani. Na, ez a következőképp zajlott:

- *Csönd*. *Csönd*. *Csönd*. Na! *Csönd*. Ez szépnek tűnt! *Csönd*. *Csönd*. Ahogy az ismétlésen is látszik... *Csönd*. *Csönd*. *Csönd*. Itt vannak a pontszámok!
És innentől a kommentátor meg van mentve, lehet ugyanis a pontszámokkal babrálni.

A műugrásban találtam meg egyébként az egyetlen mozdulatot az olimpián, amit én is meg tudok csinálni. Nem csak Auerbach-szaltó van ugyanis, hanem Jäger-szaltó is. Ez nekem is megy: hat Jäger után pofára esek.

Szabó Kristóf

Két szőke nő utazik a buszon, ahol párás az ablak. Az egyik nő két pontot rajzol az ablakra és azt mondja: - Itt fogok kinézni. Mire a másik letörli a két pontot:
- Te itt nem nézel ki!

*

A szőke nő meséli a szintén szőkének, hogy megbukott a KRESZ vizsgán.
- Ez nem lehet igaz! Hogy történt?
- Egy körforgalom előtt megláttam a 30-as táblát. Mentem 30 kört, és mikor kiszálltam a vizsgáztató közölte, hogy megbuktam.
- Úristen! Nem lehet, hogy elszámoltad?

*

A fakír egy új mutatványt ad elő a színpadon. A közönség feszülten figyeli, miközben elővészi a nemi szervét, és beleteszi egy krokodil szájába, majd egy erő teljeset rácsap a krokodil fejére. A nézők közül mindenki elhűlten szemléli az eseményeket. A fakír körbenéz, kinyitja a krokodil száját, és körbemutogatja a sértetlen szervet. Ezután a közönséghez fordul:
- Jelentkezőt várok, aki megpróbálkozik a mutatvánnyal!
A színpadon síri csend... Hirtelen egy fiatal, szőke hölgy pattan fel:
- Én megcsinálom!
- Maga? - ráncolja a szemöldökét a fakír.
- Igen, csak ne tessék nagyot ütni a fejemre!,

*

A szőke nő automata mosógépet kap a férjétől ajándékba. Nagyon boldog, alig, hogy beüzemelik, már másnap mosni akar. Gyorsan levetkőzik és nekilát berakni a ruhát. Hirtelen haza ér a férj, s döbbenten látja, hogy a felesége meztelenül áll a mosógép mellett és rakja a ruhát.
- Na, DE! Drágám!! Te miért vagy meztelen?
- Mert a használati utasítás szerint, az első programot ruha nélkül kell indítani!

*

Bemegy a szőke nő az üzletbe.
- Azt a miniszoknyát kérném - mondja. Mire az eladó:
- Hölgyem, az egy öv!

*

Két szöszi beszélget:
- Te, én azt nem értem, hogy ha villámlik, előbb látom a fényt és csak egy idő után hallom a hangját. Szerinted miért van ez így?
- Te hülye! Hát nem tudod, hogy a füled hátrébb van mint a szemed!?